

CRISTIAN NEGUREANU

Quatuor Q 5000 laudatio ANTIQVÆ LIBRÆ locutio
lectio veritatis certificatio

PLANETA ERIS ȘI ÎNCĂLZIREA GLOBALĂ

Într-o lume separată a textelor menționate, a Manuscriselor de la Nisa Moartă, a Bibliei, Coranului etc. nu va conduce la o complicitate cu ceea ce se afișează moduluri de informare și cunoaștere precum și într-un alt lume separată, în care se joacă viața pe pă. Motto: „Pe măsură ce ne aventurem în spațiu o privire proaspătă și o acceptare a vechilor scripturî este mai mult decât actuală.“

pe care voi căuta să-l demonstreze pe Z. Sitchin

Zecharia Sitchin

Pentru a usura înțelegerea acestor scrieri, scriem pe care o voi dezvolta pe parcursul acestor mulți pârtăcare se regăsesc unele date furnizate de Z. Sitchin:

— În urmă cu 445.000 de ani, anumakii sau nefilimii condusii de Enki (Pă. Azazel, Satan) au venit pe Pământ de pe planetă Nibiru și îl Douăsprezecea. Si au întemeiat Statia Pământului Eridu, în sudul Irakului.

— În urmă cu 400.000 de ani, pe Pământ sosesc și Enlil (fratul lui Enki, și închiind în urmă cu 300.000 ani chiar Mesia Isus, arădător fiind fiu lui Ninhursag și predicatorul lui Iacob, Adevaratul De la Iudeu din Bilești, în Transilvania, în Nippur.

— În urmă cu 300.000 de ani, locuitorii de pe Nibiru, care lucrau în minerele de pe Pământ s-au revoltat. Enki și Ninhursag (soția lui) hotărâsc să faurească un om primiuș prin tehnici de inginerie genetică, combinând gene de malmușă (femeie) cu genele unei grăunături, probabil Enki. Cel rezultat a fost implantat

CUPRINS

Cuvânt înainte.....	3
Planeta Nibiru/Eris – scurt istoric	7
Conducătorii planetei Nibiru/Eris	15
Confruntarea șerpilor	23
Anunnakii – navele lor	30
Anunnakii – comunicarea cu oamenii.....	37
Anunnakii – dirijarea permanentă a istoriei omenirii	44
Spatioporturi ale zeilor	54
Apariția Universului	64
Geneza monștrilor și a oamenilor-maimuță	70
Geneza biblică a oamenilor adevărăți	73
Potopul – Varianta sumeriană	75
Potopul – Varianta biblică	77
Distrugerea monștrilor și ameliorările genetice	80
Subordonarea lui Enki/Azazel.....	85
Civilizația primordială	87
Religii păgâne azazelice	93
Profeții evrei pe Nibiru/Eris și alte contacte cu anunnakii ...	99
Planeta Nibiru/Eris și astronomia modernă	109
Apropierea de Pământ a Planetei Nibiru/Eris –	
Încălzirea globală	123
Interiorul gol al Pământului	148
Salvarea omenirii și adevărata epocă de aur	153
Bibliografie.....	182

PLANETA NIBIRU/ERIS – SCURT ISTORIC

Sumerul nu era un tinut misterios, ci vechiul nume al Mesopotamiei, aşa cum afirmă Geneza: orasele Babel, Erec, Acad erau în „țara Shinear“ (numele biblic al Sumerului), semnificația cuvântului Sumer fiind „Țara celor care veghează“.

Conform textelor sumeriene exista un „Loc ceresc“ de unde Enki/Azazel/Satan, Enlil/Isus și Ninhursag au venit pe Pământ, în timp ce Anu/Yahweh a rămas pe Statia/Planetă Nibiru, pe care o conduce, vizitele Sale pe Pământ fiind rare.

Se afirmă că Anu/Yahweh avea o curte fastuoasă, grădini artificiale cu pietre prețioase etc., informații identice cu acelea furnizate de Enoch și Ioan (în Apocalipsa/Revelația) scrierile lor fiind, probabil, singurele care conțin descrieri din interiorul Planetei Nibiru.

Anu/Yahweh avea, conform informațiilor furnizate de Z. Sitchin: „Un Prim-Ministru, trei Comandanți care răspundeau de rachete, doi comandanți ai armelor, doi Mari Maestri ai cunoștințelor scrise, un Ministru al Finanțelor, doi șefi ai Justiției, doi «care imprimau scrierile» și doi Scribi șefi cu cinci Scribi asistenți“. Un calcul duce la numărul de douăzeci de persoane. Si Apocalipsa vorbește de „douăzeci și patru de bătrâni îmbrăcați în haine albe“ (nibirienii au părul deschis, de aceea par bătrâni) (Apocalipsa 4:4).

Întărietatea lui Enlil/Isus este evidențiată de scrierile sumeriene:

„Enlil intră în camera tronului lui Anu¹.

Își pune tiara și în partea dreaptă se asează,

Lângă tronul zeiesc al lui Anu

Ea² intră

1. Detalii în *Apocalipsa psihiatricie* – n.a.

2. Enki -- n.a.

Își pune tiara și în partea stângă se așează,
Lângă tronul zeiesc al lui Anu“.

Deci Enlil/Isus este frate cu Enki/Satan. Când am înțeles aceasta am fost cam surprins, aşa cum cred că sunt și aceia care citesc aceste rânduri. Nu mai auzisem de aşa ceva nicăieri. Din fericire, după câteva luni, în cartea lui C.G. Jung, *Psihanaliza fenomenelor religioase*, am citit următoarele:

„Această opozitie inevitabilă este cea care a condus deja, de timpuriu, la DOCTRINA CELOR DOI FII AI LUI DUMNEZEU, dintre care cel mai vîrstnic se numea Satanael ... Auzim vorbindu-se despre o împărătie „de o mie de ani“ și de venirea Anticristului ca și cum CEI DOI FRATI ÎMPĂRĂTEȘTI ar fi stabilit o împărătie a lumilor și a timpurilor ... la evreii palestinieni a luat naștere¹ doctrina celor doi fiți ai lui Dumnezeu“.

Possibilitatea existenței celei de A Douăsprezecea Planete a fost sesizată în secolul XVI de astronomul Johannes Kepler, care a enunțat legea ritmicătății deplasării planetelor față de Soare, concluzionând că între Marte și Jupiter este un gol de neexplicat în care există numeroși asteroizi și cioburi planetare cu o compoziție asemănătoare Pământului, după cum au stabilit specialiștii.

Z. Sitchin îl menționează pe Charles Viroleaud care transliterează în cartea sa *L'astrologie Chaldéene* (Astrologia caldeană) un text mesopotmaian K 3558:

„Numărul corporilor sale cerești² este douăsprezece
Rangurile corporilor sale cerești sunt douăsprezece“.

Un sigiliu acadian vechi de peste patru mii cinci sute de ani sustine că mai era, sau mai fusese o altă planetă între Marte și Jupiter. Acesta se află acum la Vorder asiatische Abteilung al Muzeului de Stat din Berlin (număr de catalog VA/243).

Un desen asirian al Portii lui Anu/Yahweh din Lăcașul zeilor, Stația/Planetă Nibiru, arată că ușa este flancată de doi „vulturni“ (echipamentul de zbor al anunnakilor dădea acest aspect) pe poartă fiind marcat globul înnaripat, supremul simbol divin care era încadrat de sacrul simbol al numărului șapte care, nu

întâmplător, în numeorologia ebraică reprezintă dumnezeirea. De ce? Să numărăm planetele de la Pământ spre exteriorul sistemului nostru solar: 1) Marte, 2) Jupiter, 3) Saturn, 4) Uranus, 5) Neptun, 6) Pluto, 7) Nibiru – Planeta lui Yahweh/Anu.

Orbita planetei Nibiru este de 3600 de ani. Z. Sitchin afirma că o planetă cu bogate resurse de materie radioactivă în adâncul său, nu numai că ar genera căldură, dar va avea și o intensă activitate vulcanică care ar produce atmosferă ce ar avea un efect de seră. Acesta va apăra planeta de frigul spațiului și ar impiedica propria căldură a planetei să se risipească în spațiu.

Planeta avea apă, fiind verde, plină de viață, de aici fiind adusă viața pe Pământ.

Z. Sitchin afirma că Planeta Nibiru este o imensă navă spațială: „În timp ce A Douăsprezecea Planetă (și ea de fapt, o navă spațială, deși de proporții uriașe) își continua drumul pe imensa sa orbită, nava ar fi urmat o trajectorie mult mai scurtă și ar fi ajuns pe Pământ cu mult înaintea Planetei ... Călătorind la bordul propriei planete, care poate fi asemănătoare ea însăși cu o navă uriașă ce trece pe lângă aproape toate planetele sistemului nostru solar...“

Stația/Planetă Nibiru era denumită de sumerieni „Planeta traversării“ sau „Răscrucea“, deoarece întreține orbitele celorlalte planete ale Sistemului nostru solar printre Marte și Jupiter intrând din afară acestuia după parcurgerea unei lungi orbite eliptice de 3600 de ani. Numele babilonian era Marduk, conform falsificărilor mentionate.

Textele mesopotamiene amintesc de strălucirea planetei, care era vizibilă chiar în timpul zilei: „Și se vedea când Soarele răsărea pe cer, și apoi nu se mai vedea când Soarele apunea. Un sigiliu cilindric înfățișează un grup de plugari privind uimiti sus spre cer la cea de A Douăsprezecea Planetă (reprezentată prin simbolul său – CRUCEA), care este vizibilă“.

Conform savanților de pe Nibiru, aceasta nu putea fi salvată de la îngheț și moarte decât prin pulverizarea particulelor de aur în atmosferă, de aici și activitățile miniere desfășurate pe Pământ.

Se putea pune întrebarea: de ce nu a fost descoperită? Conform explicatiilor lui Z. Sitchin, datorită orbitei eliptice, Nibiru

1. Era o continuare a adevărurilor din scrierile sumeriene – n.a.

2. Ale unui MULMUL – sistem solar – n.a.

trece mult mai departe de Pământ, chiar decât Pluto, cea mai îndepărtată planetă, distanță la care de pe Terra nu poate fi vizualizată deoarece nu reflectă razele Soarelui. În plus, comportamentul este asemănător celui al cometelor, care dispar din vedere mult timp. În acest sens o emisiune TV (Discovery – septembrie 2004) nota faptul că acestea nu sunt detectate decât cu 1-2 ani înainte de intrarea în sistemul solar, la fel, se pare, cum a fost cazul și cu Planeta Nibiru, articolul din *Science et Vie*, februarie 2003, prezentând o posibilă nouă planetă cu o orbită lungită, eliptică, identică cu descrierea sumeriană.

Pentru o imagine de ansamblu voi prezenta doar câteva descrieri ale planetei Nibiru, furnizate de Enoch și Ioan:

„Iată: m-am văzut înconjurat de nori și de ceată deasă; pri-veam cu îngrijorare mișcarea stelelor ... Am fost înălțat astfel până în Cer și am ajuns curând la un zid clădit din pietre de clestar ... am pătruns într-o vastă locuință care era pavată cu pietre de cristal ... Tavanul era format din stele rătăcitoare¹ ... am văzut acolo înălțat un tron ... Atunci, Domnul, el însuși a binevoit cu propria sa gură să mă chemă pe nume: Apropie-te, spuse El, apropie-te mai mult și vino să auzi cuvintele mele sacre“ (Capitolul XIV – Cartea lui Enoch).

„M-au condus pe un loc ridicat, pe un munte ... M-au condus în apropierea unei ape tășnitoare ... Am ajuns la marginea unui râu de foc care curgea ca apa² ... Am văzut toate marile fluvi“ (Cap. XVII – Cartea lui Enoch).

„Acolo am observat arbori de soi, mai ales din cei care se fac aromă“ (Cap. XXVIII – Cartea lui Enoch).

„Am văzut animale mari, cu înfățișări diferite³, păsări deosebite ca formă și înfățișare și având glasuri diferite“ (Cap. XXXII – Cartea lui Enoch).

„În acele zile, Uriel mi-a spus: Iată, te-am făcut să știi totul, o, Enoch. Eu îți-am relevat totul, tu vezi Soarele, Luna și îngerii care dirijează stelele din Cer, care conduc mișcările lor, fazele lor și schimbările lor“ (Cap. LXXIX – Cartea lui Enoch).

1. Stația/Planetă se deplaza – n.a.

2. Lava unui vulcan – n.a.

3. Prelucrare genetic – n.a.

„Eu¹ și Fiul meu² vom face cu ei³; (Și viața veșnică este aceasta: Să te cunoască pe Tine Singurul Dumnezeu Adevarat și pe Isus Cristos pe care L-lai trimis Tu – Ioan 17:3 – n.a.); un neam etern în numele dreptății“ (Cap. CIV – Cartea lui Enoch).

„Acolo l-am văzut pe Cel Bătrân de zile⁴ al cărui cap era ca lâna albă și cu el erau și alții, care aveau fețe omenești. Atunci l-am întrebat pe unul din îngerii care erau cu mine și care mi-a lămurit toate tainele despre Fiul omului⁵. Eu l-am întrebat cine era, de unde venea și de ce îl însoțea pe Cel Bătrân de Zile. El mi-a răspuns cu aceste cuvinte: «Acesta este Fiul Omului, la care trimit toate justițiile ... Domnul spiritelor l-a ales și i-a hărăzit o strălucire mai presus de toate creaturile. Acest Fiu al Omului ... va smulge regii și stăpânitorii ... va pune frână puterii lor»“ (Cap. XLVI – Cartea lui Enoch).

„Era înconjurată cu un zid mare și înalt. Avea douăsprezece porți și la porți ... Si zidul cetății avea douăsprezece temelii ... Cetatea era în patru unghiuiri și lungimea ei era cât lătimea. A măsurat cetatea cu trestia⁶; douăsprezece mii de stadii⁷. Lungimea, lătimea și înălțimea erau egale ... cetatea era de aur curat, ca sticla curată. Temeliile zidului erau împodobite cu tot felul de pietre scumpe ... strada cetății era de aur curat, ca sticla străvezie“ (Apocalipsa 21:12-21).

Dacă înmulțim lungimea ($12000 \times 200 = 2400$ km) cu lăimea (2400 km) și cu 12 (temelii sau etaje) obținem o suprafață de $69.320.000 \text{ km}^2$, aproape cât jumătate din suprafața Pământului care este de $148.562.000 \text{ km}^2$.

„Am văzut ... pe Cineva care semăna cu Fiul Omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare ... Capul și părul Lui erau albe ca lâna albă“ (Apocalipsa 1: 13-14).

1. Anu/Yahweh – n.a.

2. Enlil/Isus – n.a.

3. Oameni care vor crede în El/ehohimi/anunnaki – n.a.

4. Yahweh/Anu – nibirienii au părul alb – n.a.

5. Enlil/Isus – n.a.

6. aparat laser – n.a.

7. 1 stadiu = 200 m; $12000 \times 200 = 2400$ km, exact cât recent descoperita Planetă Eris – n.a.

„Numeroase pasaje biblice – afirmă Z.Sitchin – mai ales Isaiu, Amos și Iov leagă mișcarea Dumnezeului ceresc de o serie de constelații zodiacale. «Singur el pășește pe întinderea cerului; la Carul Mare a ajuns și în Orion și în Sirius și apoi în constelațiile din Sud» sau, «El zâmbeste Taurului și Berbecilor; din Taur urcă apoi în Săgetător». Aceste versete descriu o planetă care nu numai că străbate întinderile cerului, ci și una care vine dinspre sud și se mișcă în direcția acelor ceasornicului – exact cum se deduce și din textele sumeriene. Profetul Habakkuk spune în mod explicit: «Domnul va veni din sud ... slava Sa va umple Pământul ... și Luceafărul va lumina ca Soarele, căci de la Domnul el va primi lumina».“

Referindu-se la Revenirea Sa pe Pământ, Isus/Enlil, acum aproape 2000 de ani, a spus:

„Atunci se va arăta în cer Semnul Fiului Omului¹ atunci toate popoarele pământului se vor boci² și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii³ cerului cu putere și cu mare slavă“ (Matei 24:30).

În lucrarea „Războiul zeilor cu oamenii“, Zecharia Sitchin scrie următoarele:

„Complexul sistem de operațiuni spațiale – sosirile și plecările unor vehicule și comunicațiile dintre Pământ și Nibiru, în timp ce ambele planete gravitează pe traекторiile lor – este coordonat de Enlil din Centrul de Control al Misiunii de la Nippur. Acolo, pe o platformă se află camera DIR.GA, cea mai strict păzită «sfântă a sfintelor», unde sunt instalate hărțile celeste și panourile cu date orbitale – vitalele «Tăblițe ale Destinelor». Centrul de la Nippur a fost distrus acum 7200 de ani în timpul penultimei evoluții a Planetei Nibiru prin sistemul nostru solar.

Există în schimb Centrul de Control al Misiunii de pe Nibiru, descris foarte bine, cu aproape 2000 de ani în urmă, de către Ioan, în Apocalipsa/Revelația. Câteva informații:

1) Mesia Isus/Enlil, în corpul primit după Răstignire, corp tipic anunnakilor: „Fiul Omului îmbrăcat cu o haină lungă până

1. Planeta Crucii, Răscrucea – n.a.

2. Dezastrele cauzate de intrarea Planetei Nibiru în sistemul nostru solar – n.a.

3. Navele – n.a.

la picioare și încins la piept cu un brâu de aur. Capul și părul lui erau albe ca lâna albă, ca zăpada; ochii Lui, ca para focului; picioarele Lui erau ca bronzul strălucitor, arzând într-un cupor“ (Apocalipsa 1:13-15).

2) Centrul de Control format din șapte monitoare și două computere: „Şapte Duhuri care stau înaintea scaunului Său de domnie“ (Apocalipsa 1:4).

„Acești șapte ... sunt ochii Domnului, care cutreieră tot pământul. Eu¹ am răspuns și i-am zis: «Ce sunt acești doi măslini, la dreapta sfesnicului² și la stânga lui?» Am răspuns a doua oară și am zis: «Ce înseamnă cele două ramuri de măslin care sunt lângă cele două țevi de aur prin care curge uleiul auriu din el?»³. Si el⁴ mi-a răspuns: «Nu știi ce sunt?» Eu am zis: «Nu, domnul meu». Si el mi-a zis: «Aceștia sunt cei doi unși⁵, care stau înaintea Domnului întregului pământ»“ (Zaharia 4:10-14).

3) Asupra acestui ansamblu se acționa printr-o telecomandă aflată în mâna lui Enlil/Isus: „Glasul lui era ca vuietul unor ape multe⁶. În mâna lui cea dreaptă avea șapte stele⁷; din gura lui ieșea o sabie ascuțită⁸ cu două tăișuri“ (Apocalipsa/Revelația 1:15-16).

4) Câteva imagini văzute de Ioan:

a) avioane aflate în misiune de luptă: „Aveau ... platoșe de fier; și vuietul pe care-l făceau aripile lor era ca vuietul unor care trase de mulți cai care se aruncă în luptă“ (Apocalipsa/Revelația 9:9).

b) tancuri: „Capetele cailor erau ca niște capete de lei și din gurile lor ieșeau foc, fum și pucioasă“ (Apocalipsa/Revelația 9:17).

c) un meteorit: „Am văzut o stea care căzuse din cer pe pământ“ (Apocalipsa/Revelația 9:1).

1. Profetul Zaharia care acum aproximativ 2600 de ani a ajuns pe Planeta Zeilor – n.a.

2. Monitoarele și computerele formează Menora – n.a.

3. Sub fiecare „măslin“ era căte o „țeavă“, cablul de sub computer – n.a.

4. Un elohim/înger – n.a.

5. În original: fiu ai uleiului, referire la structura fizică a computerelor – n.a.

6. Difuzoarele din Stație – n.a.

7. Telecomanda – n.a.

8. Două microfoane – n.a.

5) Pe Nibiru, Ioan a văzut slava/nava lui Yahweh/Anu și Consiliul de Conducere al Planetei Împărătiei: „Un scaun de domnie ... stătea Cineva ... stăteau douăzeci și patru de bâtrâni ... înaintea scaunului de domnie era un fel de mare de sticlă, asemenea cristalului¹ ... În mijlocul scaunului de domnie ... erau patru făpturi vii², pline cu ochi³ pe dinainte și pe dinapoi“ (Apocalipsa/Revelația 4:1-6).

Frecvența asociere a lui Enlil/Isus cu numărul șapte din Apocalipsă nu e deloc întâmplătoare, simbolistica sumeriană legându-l în permanentă de această cifră: „Ce însemnau cele șapte puncte? Datele indică faptul că este vorba de Enlil ... simbolul lui Enlil putea fi ori cele șapte puncte ori o stea cu șapte colțuri. Elementul esențial al acestui simbol era numărul șapte“ (Z. Sitchin – *A Douăsprezece Planete*).

CONDUCĂTORII PLANETEI NIBIRU/ERIS

1. ANU/YAHWEH. Zeii sumerieni, apoi acadieni, babilonieni, asirieni etc. sunt de ordinul sutelor. Toți aceștia sunt guvernați de un pantheon de Mari Zei, conduși de o Adunare a Zeilor în număr de doisprezece.

În textele babiloniano-asiriene, Conducătorul lor este Anu, Cel care, după faptele nesăbuite ale nefilimilor (ingeri căzuți), se va face cunoscut evreilor sub numele de Yahweh, dirijând o puternică luptă contra idolatriei și păgânismului introdus în lume de către nefilimii aflați sub comanda lui Enki/Azazel.

Simbolul său era o stea. La El veneau ceilalți zei, așa cum descrie și Apocalipsa sau Vechiul Testament, pentru a primi indicații sau favoruri sau pentru a lua decizii importante. Texte numeroase sumeriene, ale Cărtii lui Enoch și Bibliei descriu palatul lui Anu/Yahweh ale cărui porți erau păzite de zeul copacului vietii și zeul copacului adevarului (arme laser ce protejau acești „pomi“, de fapt structuri ale acizilor nucleici – ADN și ARN – detaliu în *Sosirea Zeilor*), tronul Său, felul în care ceilalți zei se apropiau de El și cum stăteau în fața Lui.

Textele sumeriene și biblice înregistrează nu numai vizite ale zeilor la reședința lui Anu/Yahweh de pe Nibiru, dar și vizite ale unor muritori (Enoch, Ioan etc.) cărora li se permisese să ajungă acolo.

Desi Anu locuia în Cer, există, după cum afirma Z. Sitchin, relatari ale vizitelor Sale pe Pământ. La acestea adaug faptul că Biblia prezintă nenumărate descrieri ale vizitelor și acțiunilor militare coordonate chiar de către Yahweh pe Pământ, alături de evrei, pe care ii și pedepsea de multe ori când cădeau în idolatria popoarelor vecine.

La sumeriieni preotul trebuia să se uite atent într-o parte anumită a Cerului, unde urma să apără planeta Nibiru, numită

-
1. Monitor – n.a.
 2. Trenul de aterizare al slavei/navei descris de Ezechiel și de alți profeti biblici – n.a.
 3. Dispozitive electronice – n.a.